

bidrag til sygeforsikringsordningen fra 1. april 1964 med 1 øre pr. time, hvorom lovforslag samtidig er fremsat.

4) Hermed er det fremsatte lovforslags økonomiske virkninger dog langt fra udtømt. Tværtimod ønsker Arbejdsgiverforeningen med henvisning til erfaringerne fra tidligere overenskomstsituationer at fremhæve, at den måde, hvorpå lovforslaget foreskriver beløbsrammen for overenskomstperiodens første år anvendt, flerdobler beløbets lønforhøjende virkning.

Når lønforhøjelserne skal forbeholdes lavtlønnede, foretages der et indgreb i den bestående lønstruktur, som i overenskomstperioden vil udløse en lønglidning, der kommer de højere lønninger til gode. De lønforskelle, der danner sig på arbejdsmarkedet, afspejler de forskelligheder i kvalifikationer, faglig uddannelse, anvendelighed m. v., som gør sig gældende mellem forskellige kategorier af arbejdskraft. En lavtlønsordning, der ændrer denne af markedsforholdene skabte lønstruktur, udløser hos såvel højerelønnede arbejdere som hos arbejdsgiverne reaktioner, der gennem lønkrav og eftergivenhed over for disse skaber en lønglidning, hvis resultat er, at de procentvise lønforskelle efter en kortere tilpasningsperiode stort set genoprettes, blot på et højere niveau.

Dansk Arbejdsgiverforening skønner, at den samlede lønvirkning som følge af en sådan afsmitning allerede i det første år vil være tre gange større end det til lavtlønstillæg anvendte beløb. Det vil sige, at der vil blive tale om en lønforhøjelse på henvend 180 mill. kr. eller $3\frac{1}{2}$ pct.

Idet vi henviser til vedlagte skematiske opstilling over de beregnede lønstigninger i 1963 og i 1964 inden for Arbejdsgiverforeningens område, kan vi konkludere, at der i indeværende år i kraft af pristalsreguleringen, den foreskrevne lønforhøjelse og dennes afsmitning vil blive tale om en samlet lønvirkning på ca. 390 mill. kr. eller ca. $8\frac{1}{4}$ pct.s forhøjelse af lønniveauet, hvoraf de 250 mill. kr. eller $5\frac{1}{4}$ pct. følger af lovforslaget, medens de resterende 140 mill. kr. eller 3 pct. hidrører fra de to dyrtidsportioner, der i henhold til de bestående overenskomster udbetales pr. 1. marts. I 1964 vil der, såfremt den foreskrevne beløbsramme

på 120 mill. kr. fordeles med samme procentvise forhøjelse til alle lønningerne, således at ingen afsmitning finder sted, yderligere blive tale om en forhøjelse af de overenskomstmæssige lønninger med $2\frac{1}{2}$ pct., således at de $8\frac{1}{4}$ pct. stiger til $10\frac{3}{4}$ pct., hvortil kommer virkningerne af den fortsatte pristalsregulering i 1964 og de omkostningsforøgelser, som efterlønsordningen og revisionen af sygeforsikringsloven påfører hvervslivet.

Da Dansk Arbejdsgiverforening kun beskæftiger ca. halvdelen af det under Landsorganisationen organiserede arbejderantal, og da de for vore og Landsorganisationens overenskomster trufne ordninger skal være normgivende for de ordninger, som Landsorganisationen aftaler med arbejdsgivere uden for Dansk Arbejdsgiverforening, bliver den samlede lønvirkning for de organiserede arbejdere to gange de ovenfor anførte beløb, altså for 1963 780 mill. kr. og for 1964 yderligere mindst 240 mill. kr. Ydermere skal vi henviser til, at de for de organiserede arbejdere gennemførte lønforhøjelser erfaringsmæssigt påvirker udviklingen i andre lønmodtageres indkomster, og bliver dette også tilfældet i den kommende overenskomstperiode, hvad næppe vil kunne undgås, skal sidstnævnte beløb yderligere forhøjes.

Arbejdsgiverforeningen er opmærksom på, at regeringen såvel ved bemærkninger til forslaget til lov om forlængelse af de kollektive overenskomster som gennem de forslag til lovgivning om priser, avancer og udbytter, der samtidig er fremsat i Folketinget, mener at kunne bremse den afsmitning, som lavtlønsordningen kan forventes at fremkalde på arbejdsmarkedet. Arbejdsgiverforeningen anser det ikke for muligt ad disse veje at indkapsle de foreskrevne lønforhøjelser på en sådan måde, at deres afsmittende virkning forhindres eller blot væsentligt bremses. Vi henleder i denne forbindelse udvalgets opmærksomhed på, at strejker til gennemførelse af krav om forhøjelse af de personlige lønninger inden for betydelige områder med bevægeligt lønsystem fortsat vil være lovlige i den af lovforslaget omfattede overenskomstperiode på to år.

I fortsættelse af sin redegørelse af 18. december f. å. har det økonomiske råds formandsskab i en skrivelse af 25. ds. til statsministeren med henvisning til, at den stær-